

Sygn. akt IV U 1452/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Beata Kurowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Alina Dziarkowska

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2017 r. w Olsztynie

sprawy W. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania W. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 29 lipca 2016 r. nr (...)

oddala odwołanie

/-/ SSO B. Kurowska

Sygn. akt IV U 1452/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 29

lipca 2016 r., odmówił ubezpieczonemu W. D. prawa do emerytury pomostowej o jakiej stanowią przepisy ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 965 ze zm.).

Odwołanie od tej decyzji wniósł ubezpieczony, domagając się jej zmiany i przyznania prawa do emerytury. W uzasadnieniu podał, że ZUS błędnie nie zaliczył mu okresu pracy w (...) w O. od 01.01.2009r. do 30.06.2016r. w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. Skarżący podkreślił, że niejednokrotnie przewoził ładunki ponad gabarytowe o szerokości 4,80m i wysokości 3,60m i długości przekraczającej 20 m, a taki transport mógł odbywać się tylko nocą z zapewnieniem i zachowaniem szczególnych warunków-pilotarzu. Do odwołania skarżący dołączył między innymi zaświadczenie wystawione przez prezesa zarządu Przedsiębiorstwa (...) spółki z o.o., z treści którego wynika, że w okresie od 01.01.2009r. do 30.06.2016r. skarżący w pełnym wymiarze wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podając w uzasadnieniu, że skarżący nie spełniła wszystkich przesłanek do przyznania emerytury pomostowej. W ocenie ZUS odwołujący po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony W. D. , ur. dnia (...), wystąpił do ZUS w dniu 19.07.2016r. z wnioskiem o prawo do emerytury pomostowej.

Zaskarżoną decyzją ZUS odmówił wnioskodawcy przyznania prawa do emerytury pomostowej wskazując, że do pracy w szczególnych warunkach w myśl art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych nie zaliczono okresu od 01.01.2009r. do 30.06.2016r. ponieważ pracodawca jako podstawę prawną podał rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. oraz rozporządzenie resortowe Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, a zatem zakład nie potwierdził, że w w/w okresie wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 i 2 do ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19.12.2008r. oraz nie zgłosił skarżącego jako pracownika wykonującego pracę w warunkach szczególnych o których mowa w ustawie o emeryturach pomostowych. Odwołujący został zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) spółce z o.o. w dniu 08.11.2001r. na okres próbny do 04.01.2002r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy z określeniem miejsca wykonywania pracy- budowy prowadzone przez (...) spółka z o.o. w O.. Kolejnymi umowami skarżący był zatrudniany na czas określony do dnia 29.03.2002r., do 31.12.2002r., do 31.07.2003r., do 29.02.2004r. a następnie umową z dnia 01.03.2004r. na czas nieokreślony na stanowisku kierowcy z miejscem wykonywania pracy – budowy prowadzone przez (...) spółka z o.o. w O. w odległości 100 km od miejscowości firmy. Wnioskodawca pracował w (...) do dnia 30.06.2016r. W ramach wykonywanych obowiązków skarżący transportował różnej wielkości ładunki typu maszyny budowlane, separatory, konstrukcje stalowe, czasem cegły, beczki z paliwem do koparki. Wymieniony kierował zarówno ciągnikiem siodłowym jak i samochodem skrzyniowym, w sytuacji, gdy nie było wyjazdu pracował na wywrotce. Kiedy było zapotrzebowanie – czasami 3, 4 razy w miesiącu a czasami co dwa miesiące, wnioskodawca transportował sprzęt ponadgabarytowy. Wówczas pracodawca ubiegał się o specjalne pozwolenie na przewóz takiego materiału. Wtedy też samochód skarżącego był pilotowany przez samochód z sygnalizacją świetlną. W dniu 30 czerwca 2016r. pracodawca wystawił skarżącemu świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, z treści którego wynika, że W. D. wykonywał prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych) pojazdów członowych i ciągników balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów wymienione w wykazie A dziale VIII poz. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. na stanowisku kierowca samochodu ciężarowego. Powyższe pracodawca potwierdził w zaświadczeniu z dnia 10.08.2016r.

(dowód: akta emerytalne ZUS, zaświadczenie z dnia 10.08.2016r., zeznania świadka E. K. - protokół elektroniczny 00:16:01, J. R. - protokół elektroniczny 00:32:43, D. B. - protokół elektroniczny 00:04:32, akta osobowe wnioskodawcy k.34 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Spór w tej sprawie dotyczył kwestii, czy ubezpieczony spełnia warunki do uzyskania emerytury pomostowej, o której mowa w ustawie z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. 2015,965 ze zm.). Zgodnie z art. 4 cyt. ustawy, prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;

- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Artykuł 49 ustawy stanowi, że prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Definicję prac w szczególnych warunkach zawiera art. 3 ustęp 1 cytowanej ustawy, zaś definicję prac o szczególnym charakterze – art. 3 ustęp 3. Wykaz prac w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze określają załączniki nr 1 i 2 do ustawy o emeryturach pomostowych.

Z treści cytowanych przepisów – art. 4 i 49 ustawy - wynika, że przesłanki nabycia prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach pomostowych muszą być spełnione łącznie.

Oznacza to, że brak chociażby jednego z tych warunków powoduje niemożność nabycia uprawnień emerytalnych. Nadto warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową, w świetle wykładni językowej art. 4 i 49 ustawy z 19.12.2008r., jest legitymowanie się określonym stażem pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze (w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych lub dotychczasowych przepisów) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie tej ustawy, a więc po 01 stycznia 2009r. W przypadku kiedy osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do emerytury pomostowej jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów – art. 3 ustęp 1 i 3 ustawy. Innymi słowy brak jest podstaw prawnych do przyznania prawa do emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze, dziś nie może być tak kwalifikowany. (vide: Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13.03.2012r. II UK 164/11)

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że praca wnioskodawcy kwalifikowana jako praca w warunkach szczególnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2009.153.1227 ze zm.) - praca kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych) pojazdów członowych i ciągników balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów wymienione w wykazie A dziale VIII poz. 2 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku

emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. 1983.8.43), nie jest traktowana jako praca w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

W toku niniejszego postępowania skarżący wykazał, że będąc zatrudnionym w (...) spółce z o.o. wykonywał pracę w szczególnych warunkach określoną w wykazie A dziale VIII poz. 2 załącznika cytowanego rozporządzenia. Wynika to zarówno z zeznań przesłuchanych świadków, którym sąd dał wiarę, akt osobowych wnioskodawcy jak i jego twierdzeń. Co istotne praca ta nie jest kwalifikowana jako praca w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Brak jest podstaw do zakwalifikowania pracy wnioskodawcy jako pracy kierowców pojazdów przewożących towary niebezpieczne wymagające oznakowania pojazdu tablicą ostrzegawczą barwy pomarańczowej, zgodnie z przepisami Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych(ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30.09.1957r. Zgodnie z treścią art. 2 punkt 4 ustawy z dnia 19.08.2011r. (Dz.U. z 2011r. poz.1367 ze zm.) o przewozie towarów niebezpiecznych za towar niebezpieczny uważa się materiał lub przedmiot, który zgodnie z ADR, RID lub ADN nie jest dopuszczony, odpowiednio do przewozu drogowego, przewozu kolejną lub przewozu żegluga śródlądową albo jest dopuszczony do takiego przewozu na warunkach określonych w tych przepisach. Identyczną definicją towarów niebezpiecznych operowała także ustawa z dnia 28.10.2002r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych. Za towary niebezpieczne uważa się gazy, materiały wybuchowe, ciekłe i zapalne, substancje samoreaktywne, materiały wydzielające w zetknięciu z wodą gazy palne, materiały utleniające, nadtlenki organiczne, materiały trujące, materiały zakaźne i żrące – umowa europejska dotycząca międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR) sporządzonej w Genewie dnia 30.09.1957r. W tej sytuacji nie ulega wątpliwości, że wnioskodawca nie przewoził materiałów niebezpiecznych w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych (patrz wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 14.05.2014r. III AUa 1850/13).

Należy także podnieść, że pracodawca w świadectwie pracy z dnia 30.06.2016r. potwierdził, wykonywanie przez skarżącego w okresie od 08.11.2001r. do 30.06.2016r. pracy w warunkach szczególnych, jednakże odwołał się w tym zakresie jedynie do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r., również nie znajdując podstaw do zaliczenia pracy skarżącego jako wykonywanej w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Ponadto konsekwentnie nie zgłosił wnioskodawcy do ZUS jako pracownika wykonującego prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, o których mowa w art. 3 ustęp 1 i 3 ustawy i nie opłacał za niego składek na Fundusz Emerytur Pomostowych (art. 35 i następane cytowanej ustawy o emeryturach pomostowych).

Konkludując skoro wnioskodawca nie pracował w warunkach szczególnych i nie wykonywał prac o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych po dniu 31 grudnia 2008r., brak jest podstaw do przyznania mu prawa do emerytury na podstawie art. 4 cytowanej ustawy, gdyż nie jest spełniona przesłanka określona w punkcie 6 tego przepisu. Podobnie brak jest podstaw do przyznania skarżącemu prawa do świadczenia na podstawie art. 49 tej ustawy, która wymaga aby dotychczasowy okres pracy był okresem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Z tych powodów na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

SSO B. Kurowska